

PAUL TOUGH

BØRNENES VEJ TIL SUCCES

Dafolo 2017
pris: 435 kr.

Nogle politikere i Danmark troede, at længere skoledage vil gøre børnene klogere. Andre tror på, at skolelignende indlæring allerede i børnehaven skaber mere skoleparate børn. Jeg ser børn på Eksperimentariet, der flyver forvirret fra en aktivitet til en anden uden nogen form for fordybelse. Jeg oplever børn, hvis væremåde skræmme mig, hvis jeg tænker på deres og samfundets fremtid.

“Børns vej til succes” fokuserer på, hvad det er, vi skal hjælpe børn med for at give dem succes i livet?

Når jeg læser denne bog, må jeg tage mig til hovedet, når jeg tænker på tankerne bag den nye folkeskolereform.

Der er forskere der er begyndt at sætte spørgsmålstejn ved den kognitive hypotese. Denne hypotese affødte tidligere en hel industri af hjerneopbyggende produkter til de mindste børn. På det sidste er man begyndt at fokusere mere på at fremelske visse egenskaber som

- vedholdenhed (grit)
- selvkontrol
- nysgerrighed
- samvittighedsfuldhed
- selvsikkerhed.

De nye tankesæt beskriver, at vi har fokuseret på de forkerte færdigheder og evner hos vores børn samt brugt de forkerte strategier.

Bogen er fyldt med eksempler på enkeltbørn, lærere der griber undervisning og udvikling an på deres måde. Forskere der griber ned og undersøger ældre studier på nye måder.

Bogens forfatter peger på, at man ikke på behørig vis har formået at lede efter løsninger de rigtige steder.

Hvis vi skal kunne hjælpe børn i almindelighed og fattige børn i særdeleshed, må vi nærme os barndommen på nye måder og tage afsæt i nogle fundamentale spørgsmål om hvordan forældre påvirker deres børn, hvordan færdigheder udvikles og hvordan karakterer dannes? Det handler om hvordan vi styrer en hel generation af børn mod succes eller fiasko.

I bogen møder vi forskellige enkeltpersoner og forskellige skoler beskrives. På en del af skolerne er truslen om vold meget til stede. F. eks blev 83 teenager dræbt og 600 alvorligt såret i Chicago i 2008. Nogle elever bor i kvarterer præget af bandevold og med alvorlige problemer på hjemmefronten. Elizabeth Dozier på en skole siger: Efter et års tid blev hun klar over, at det ikke var på det undervisningsmæssige område, der skulle sættes ind, men i traumerådgivning og kurser i vredeskontrol.

Lægen Burke Harris fokuserer på sammenhæng mellem barndomstraumer og lavt selvværd, der kunne føre til stofmisbrug, depressioner og selvmord som voksen.

Hun påpeger også, at de tidlige traumer påvirker den præfrontale cortex og de eksekutive funktioner. Forskerne påpeger at de eksekutive funktioner har noget at gøre med måden, på hvilken man håndterer forvirrende og uforudsigelige situationer.

To forskere kom frem til at det er ikke fattigdom i sig selv, men et stresset barndoms liv, der giver problemer. De anser arbejdshukommelsen for vigtig, så de konkluderer, at hvis vi forbedrer et barns omgivelser på måder, der understøtter de eksekutive funktioner, så kan vi øge barnets chance for succes.

Neuroforskeren Michael Meany har primært lavet rotteforsøg. Hans modgift mod stress hos småbørn er omsorgsfulde mødre. Selv børn, der levede under kaotiske forhold klarede sig, hvis de havde responsive mødre. Så en af konklusionerne som forskerne kommer frem til er, at arbejde intensivt i op til et år med børn og deres forældre for at styrke forholdet mellem disse og derved at forbedre børns fremtidsudsigter.

Hvis jeg skal trække en konklusion ud af bogens første kapitel, som på de mørke sider beskriver et samfund i USA, som vi måske desværre begynder at føle lidt mere her i landet, så er det helt klart tidlig intervention. De første år har utrolig indflydelse på, om et lille barns hjerne udvikler sig på en sund måde, så de neurale stier, der er skabt hos spædbarnet også kan være virksomme senere i livet.

Kapitel 2 er spændende som en kriminalroman. Det bygger på rigtig meget forskning, hvor man blandt andet fokuserer på 2 forskellige skoler. Den overordnede diskussion går på om intelligens er den vigtigste faktor for at klare sig godt i skolen og videre frem. Der er imidlertid meget stor uenighed om, hvorvidt intelligens er formbar. Men lige meget om man tror på at intelligens er formbar eller ej, så klarer elever sig bedre, hvis de tror, at den er formbar, idet sidstnævnte forbedrer deres præsentationsniveau.

På de såkaldte KIPP skoler, er væggene klistret til med plakater med slagord, eleverne bærer T-shirts med karakterstyrker listet op på ryggen. Man bygger en fasttømret skolestruktur og en gruppeidentitet op og giver eleverne følelsen af, at de er anderledes - positivt ment. I dette kapitel er der holdninger, der tolket med mine øjne, sparker den danske førskolepædagogik med skjult læring til hjørne, for det er helt andre ting det drejer sig om at styrke børnene.

Der fokuseres på ikke så meget kognitive færdigheder og det faglige stof, men mere på karakteregenskaber. Der kan fokuseres på at lære børn at være optimister. Af karakteregenskaber kan der være tale om samfundssind, fairness, humor, sans for skønhed, social intelligens, venlighed, selvbeherskelse og viljestyrke. Nogle af forskerne ser på disse egenskaber som i den grad er foranderligt og formbart. Der er tale om færdigheder som man

kan lære, øve sig på og undervise andre i. Således konkluderer en forsker, at selvdisciplin har større betydning end eksamensresultater. En anden forsker ser på motivation og viljekraft.

En af forskerne siger: "

Alt det testhysteri bortleder opmærksomheden fra nogle yderst vigtige aspekter ved at være menneske".

I bogen fokuseres meget på " samvittighedsfuldhed," som den bedste prædikator for arbejdsduelighed, omend der ikke er enighed om dette. Der lægges også vægt på, at nederlag ikke kun er dårligt, men at man kan lære af disse situationer. Der beskrives en overraskende høj forekomst af følelsesmæssige problemer hos børn af velhavende forældre, idet disse ofte stiller store krav til deres børn samtidig med at de distancerer sig fra dem. Igen bliver det fremhævet hvor vigtig barn/ forældrerelationer er.

Et helt kapitel handler om skak og om hvordan man tænker og hvordan man anerkender og udnytter følelser som nysgerrighed, selvkontrol og disciplin, når man spiller.

I bogens sidste kapitel taler bogens forfatter om sin egen søn Ellington. Han tager udgangspunkt i de teorier, han har beskrevet i bogen. Han beskriver, at de første 2-3 år har afgørende betydning for udviklingen af et barns hjerne, først og fremmest ved at beskytte barnet mod traumer, kronisk stress samt at give det lille barn en tryk og omsorgsfuld relation til mindst en - helst to forældre. Ellington har også brug for disciplin og modgang i børnestørrelse. Han skal lære at håndtere fiaskoer samt lære af egne fejl.

Hen mod slutningen bliver bogen meget politisk, idet der fokuseres på lærerkvalitet og for mange underpræsterende lærere. Paul Tough ønsker at ændre procedurer for lærernes ansættelse, oplæring, aflønning og fyring. Sagt på en anden måde: hvor god er undervisningen og hvordan skaber man et bedre lærerkorps på landsplan (USA), idet bogens forfatter mener, at man i en eller anden grad har ladet de mindst kompetente lærere undervise de elever, der har størst behov for undervisning af høj kvalitet.

Bogens forfatter mener, at man i USA har et usammenhængende tilbud til de stærkt underprivilegerede børn. Som løsningsmodel peges på sundhedscentret for børn og forældrekurser med fokus på tilknytning mellem børn og forældre. Der peges på, at et godt støtteprogram for lavindkomst forældre til småbørn vil kunne spare mange udgifter senere i børnenes liv.

Denne bog er udnævnt til New York Times bestseller og det er bestemt ikke uden grund. Havde jeg en rig onkel, så ville jeg lade ham købe et stort antal af denne bog og give den til politikere, embedsmænd i kommuner, lærere og forældre.

Vi ved det jo godt, at tidlig indsats giver bedre fremtid. At små børn udsættes for stress i overfyldte småbørnsinstitutioner. Man skal have kørekort for at måtte føre bil. Man skal have ingenting for at opdrage børn. Jeg tror, at der er mange småbørnsforældre i Danmark der har vanskeligheder med at forholde sig til deres småbørn. Jeg ved de fleste kan lære det, hvis de får hjælp.

Jeg ved også at vi har satset forbandet hårdt på, at alle børn skulle blive så kloge som muligt og at småbørn - sat på spidsen- skulle fratages leg, som blev erstattet med læring.

Heldigvis ser det ud til at en ny dagtilbudslov er på trapperne, hvor legen er grundlæggende og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv.

I denne bog peges på, hvad der er vigtigt for et godt børneliv: nysgerrighed, mod til at fejle, social kompetence, samvittighedsfuldhed, vedholdenhed m.v.

Det er den slags egenskaber vi har brug for menneske til menneske i fremtidens kamp mod robotter og kunstig intelligens. Denne bog har mange forslag til løsningsmodeller, som vi bør kaste os ud i, før skolesystemet bryder sammen og volden eskalerer på skolerne og i samfundet.

Køb bogen, læs den, stil spørgsmål til dine kommunalpolitikere.
Børnenes fremtid gælder os alle i samfundet.

Birgitte Franck